

ESPECTACLES

Majestic

Bandits de frac

Diumenge a la nit va ésser representada, al Majestic, l'obra en tres actes «Bandits de frac», adaptació de l'alemany a la nostra escena per Alfred Gallart. L'interpretació d'aquesta obra era a càrrec de la companyia Nicolau Martori.

Aquests «Bandits de frac» creiem que s'aguanten per això, pel frac. El que s'esdevé a l'escena és tan absurd i inverossímil, que, malgrat l'enginy de l'autor, o autors —puix que ens sembla que són dos els pares d'aquests *bandits* i d'aquests *fracs*,— l'espectador, que en les primeres escenes semblava una mica interessat, en acabar se i córrer's la cortina se sent decebut completament. És un gènere melodramàtic, sense alè d'humanitat, sense grandesa, sense poesia. Els personatges són ninots i no homes. Són ninots que diuen coses no sempre enginyoses i difícilment belles. I això, pel nostre gust, no és teatre, i sobretot, no és el teatre vers el qual han de girar els ulls els nostres escriptors —i ja no diem els nostres autors,— per a enrobustir la nostra escena. No dubtem a creure que tots els espectadors són del nostre parer, que ens podíem haver passat molt bé sense fer coneixença amb aquests «bandits» alemanys que ens han presentat a l'escena del Majestic el seu traductor senyor Gallart i els seus intèrprets. Sinó, dieu-nos:

A casa d'un bandit, que fa de banquer, s'hi introdueixen altres tres bandits, dos de mascles i una femella. Tots tres van a la una. Tots juguen per a venjar el pare de la criatura. El pare, és En Martori; la criatura, és la Teresina Pujol. El bandit banquer, és Joan Fornaguera. Els dos bandits col·laboradors de Martori, són Mercè Nicolau i Joan Estivill.

Estivill ha d'enamorar la noia i se n'enamora. No és gens estrany. I, és més, també enamora el banquer que usurpa el paper del pare de la criatura o de la noia. La senyora Nicolau té l'en càrrec de distreure el banquer, senyor Fornaguera. I també ho aconsegueix. I tampoc no és gens estrany.

La venjança d'aquestes tres males persones que a la fi no ho són tant com

semblava, és perquè en Fornaguera, que havia passat una temporada en una presó, junt amb En Martori, va aconseguir sortir-ne, traïcionant aquest i per torna, se li quedà la dona i la filla i es fa banquer i banquer honrat. Al cap d'anys, que és ara, quan nosaltres els hem vist tots plegats a les taules del Majestic, En Martori, en col·laboració de la senyora Nicolau, amb la qual ja fa temps que fan companyia —la companyia Nicolau-Martori!— i amb l'ajut del galan jove badaloní senyor Estivill, van tots plegats a l'atac i a la venjança. A la fi, però, el senyor Fornaguera veu que un sol no podrà res contra tres i que ha de perdre i es bat en retirada. L'Estivill es casarà amb la Pujol, la Nicolau i En Martori seguiran fent companyia, com fins ara, i En Fornaguera haurà de fer el solitari. Això, si no s'avenen a fer el *tutti* amb el senyor Marià, que feia de *notari honrat* i amb En Galceran, que actuava de *criat de casa de senyors*.

Diem que amb aquests alicients el públic no es va engrescar gaire i que els intèrprets tampoc no s'hi esforçaren gens. Davant nostre no hi veírem un sol instant els estrofolaris personatges ideats pels dos autors alemanys i traduïts pel Sr. Gallart, sinó els nostres amics de la companyia Nicolau-Martori. Hom veia sense gens d'esforç, que tots es coneixien i que, d'amagat de's personatges que havien de representar, feien la seva brometa.

D'això ja ens en hem do'gut altres vegades, i diumenge més d'una vegada ens va semblar que hi havia espectadors, bons aficionats al teatre, que també ho veien i, per bé que amb molta discreció, en protestaven.

Tot per un marrec

Dijous, i al mateix Majestic, veírem aquesta comèdia, infantil i inverossímil, del teatre valencià, «Tot per un xiquet», o «Tot per un marrec».

Aquesta obra, és de Felip Melià —autor molt popular a València i al Paral·lel de Barcelona— però gosariem dir que dijous col·laboraren amb ell, i no sempre amb prou encert, els còmics que capitaneja Alexandre Nolla.

«Tot per un marrec» és una d'aquestes obres del naixent teatre valencià que, no sabem perquè, ens recorden els primers temps del nostre teatre català. Són obres senzilles, sense complicacions psicològiques. Tot té una ingenuïtat tal, que, sense ni adonar-vos-en, us fa agradar aquesta mena de teatre tan infantil. Els seus personatges, poc consistents si voleu i gens complicats, es mouen i diuen coses que tot d'un plegat diríeu que talment semblen la gent del poble, e's homes i les dones del carrer.

En Nolla, gran actor còmic, formidable actor còmic, es mou en aquestes obres com el peix a l'aigua. Ell sol omple l'escena. De vegades no se sabrà bé el paper; però se sap l'obra, coneix el personatge. I veieu en ell uns tipus que tenen tota la força humana de les caricatures. En Nolla a les taules, és un dibuix de Nogués; un *Senyor Canons* magnífic. La seva comicitat té un gruix barroc de la millor classe. En aquesta obra que dijous li veírem, gosariem dir que ni ell ni els seus companys se sabien gran cosa del que l'autor havia escrit, però ell va tenir *moments patètics* d'una força còmica irresistible.

De tots els altres, Enriqueta Font, a més de bonica —que ho és força,— era l'única que havia fet coneixença amb el senyor Melià i amb la seva comèdia.

AGEA

Avui, al Majestic

Avui, tarda i nit, actuarà al Majestic una companyia de comèdia castellana al front de la qual figura l'actriu Maria Cuevas, que tan grat record deixà amb la seva interpretació de la comèdia «Morena Clara» al mateix teatre.

Les obres que seran representades avui per aquesta companyia són les comèdies «Mi abuelita la pobre» a la tarda i «Doña Diab'lo» a la nit.

La funció de tarda començarà amb la projecció de qualques pel·lícules.

Un vestit perfecte i garantit?
Solament el pot trobar a la

SASTRERIA MODEL
Dr. Robert, 50 GRANOLLERS : Telèfon 268

ALIMENT EXQUISIT

No dubti; aquesta és la
sastreteria que li interessa

SASTRERIA MODEL
Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 268